

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XIII. Hoe hy inde ghevanghenisse ghepijnight wierdt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

sien hebbende eenen edelman Gijlsrecht genoemt/
sone van eenen synen oudē vziendt / die van hem ve-
le beleefthepdts ende wel-daden hadde ontfanghen/
heeft ghehepscht eenighe vergheldinghe van soo vele
deughdts als hy hem getoont hadde. Maer hy met
stueren ooghen hem aen-siende / heeft gheleght:
Zijt ghy Vater van S. Agath? ick meynde datter
een stinckende monick woonde. En met dit woorde
heeft de ondancckbarighe mensche hem van daer
ghemaect. Ter-stondt wierdter toe-ghemaect
een ketterische Predicant / de welke naer dat hy vele
gheraest hadde teghen de Roomsche kercke ende het
Catholijck ghelooue / heeft den goeden man som-
mighe hoofd-stucken vande Caluinistishe leerin-
ghe veur-gehouden. Waer op Musius gheleght
heeft: Meynt ghy dat ick soo sot oft soo slecht ben/
naer dat ick alle mijn leuen langh al-soo grooten
neerstighepdt ghedaen hebbe inde H. Schryftuere te
studeren ende de boecken der hepligher Vaderen te
deur-lesen / dat ick soo lichtelijck met een cleyn win-
deken soude wijcken van het ghelooue dat ick eens
aen-ghenomen hebbe? Ghy en derft v seluen noch
my niet moede maecten. Ick sal in mijn oude da-
ghen houden het gelooue / d'welck ick een kindt zyn-
de gheleert hebbe.

CAPITTEL XIII.

Hoe hy inde ghevanghenisse ghepijnight wierdt.

TEr wijlen dat dit gheschiedde / wierdt de tijdin-
ghe ghebraght / dat Sparendam / welck was
een seer stercke hauene van Harlem / vā s' Coninghs
volck inne-ghenomen / ende t'garnison datter op
lagh t'eene-mael om-ghebraght was. Deur dese
tjdinghe de Geusen seer verbaert zijnde / hebben
goedt

goedt gebonden dat-men sonder onder-soeck vande
 laecke de doodt vanden onnooselen man soude ver-
 rassen / eerst nochtans hem onder-vraghen naer de
 cleywoodien ende den schat van t' clooster / het welck
 veur seer rijck wierdt ghehouden . Hy wordt dan
 ter-stondt vande beuls oft dief-lepders met open-
 baere schande ende groote bitterheydt van woorden
 ghebraght in het huys van eenen Catholijcken die
 ballingh en veriaeght was / genoemt Cornelis Ween-
 d' welck niet verre van daer gelegē was en nu van-
 de Geusen aen-gheslaghen : al-waer hy twee ande-
 re gevangenen ghebonden heeft / Chyristoffel Schas-
 gen en Rodriaen van Alendelst / de principaelste van
 de Met van Harlem . De welke weder-keerende
 van het ghelandtschap tot s' Coninghs volck / daer
 sy van s' stadts wegghen ghelonden waren / vande
 Geusen ghevanghen ende tot Leyden ghebraght
 waren / om coorts oock ghemartirizeert te worden.
 Want de eene op Kerl-auondt binnen Delft open-
 baerlijck ghehanghen is / ende naer sijn doodt on-
 ghelchicktelijck ghetraecteert . Want het hoofd af-
 ghesneden zijnde / is op eenen staeck ghestelt / als van
 eenen verrader . De andere is midts de straffe pij-
 ninghe inden kercker ghestoruen / hebbende beyde
 achter-ghelaeten een deur-luchtighe ghetuyghenisse
 van hunne belijdinghe . Met dese heeft Musius
 van hunne ghemeyne auenture ghesproken / hen
 gheuende / ende van hen ontfanghende troostelijc-
 ke woordē . Soo sy dorstigh waren wierdt hen van
 het volck vanden huysle ghebraght een pot Enghell-
 bier . Waer mede Musius wat vermaecht zijnde /
 wierdt ter-stondt vande dief-lepders inde naeste ca-
 mer ghetrocken ende gepresenteert veur den Ampt-
 man oft richter vande pijn-banck / hebbende by hem
 als sijnen raedt den veur-sepdē edel-man en meyn-
 eedighen

eedighen vriendt van Musius bouen verhaelt. Sy hebben dan desen weerdigē ouden man sijn coussen ende wambeyss uyt-ghetrocken / ende al-soo half naeckt ghebonden op een leere inde plaetse van een pijn-banck / ende die achter den rugghe ende de voeten neder-waerts ghespannen met coorden. Daer naer al-dus plat liggende hebben den mondt met een doeckken open-ghhouden ende coudt water inne-ghegoten tot dat den buyck seer hoogh op-gheswollen was. Waer deur is van binnen verweckt eenen schroomelijcken hick / ende wierdt ghehoort een druckelijck ghesucht deur de groote pijn. Maer al-soo sy in deser voeghen niet en boozderden om de secreten uyt te persen die sy begeerden / soo hebben sy een ander soyte van pijn gheproeft. Sy hebben het heel ghewicht des lichaems metten hoofde neder-waerts ghehanghen aen't hooghste vande leere vast-maekende aende grootste teenen met dunne sterke coordekens. Waer deur ghebeurt is / dat het lichaem deur t'ghewicht af-gheruckt is van de cleyn lidt-maetē daer't aen hongh / ende al-soo is hy metten kaelen hoofde opder aerden ghevallen. Daer naer hebben sy met keerssen het oudt lichaem soo ghebrandt / dat de heele plaetse van den stanck verbult wierdt. Ende noch en hebben sy met alle dese wreedtheydt niet met allen op-ghedaen. Want de heylighe man wieste wel / ende was ghenoech gheleert / dat een Christen mensche lieuer alles verdragen moet / dan dat hy de heylighe schatten aende goddeloose menschen soude verraden. Maer alle dese dinghen moesten mede aen-sien met grooter droefheydt de iongh-man sijn neue ende peter / die mede ghevanghen was / op dat oock een deel van dese grouwelijckheydt op hem soude vallen. Deur dese groote tozimenten lagh de oude man nu buyten

vcrz

verstandt ende gheboelen / als de barbarische menschen meer om hunnen wreeden lust te blusche / dan om des Martelaers pijn te vermeerderen / hem de andere teenen ende vingheren hebben af-ghesneden. Waer van eenen oft twee die sy daer hadden laeten liggē heeft de maerte vanden huyse s'ander-daeghs met een tanghe op-ghehouden ende op't kerck-hof van S. Peeter inde aerde ghesteken. Maer laet ons comen tot den uytersten strijdt des Martelaers.

CAPITTEL XV.

Hoe Musius ghehanghen wierdt, ende van sijne begrauenisse.

Als dese boof-wichten saghen dat te vergheuens was sijn stantachtigheyt te beproeuen met tormenten / hebben gheresolueert / dat men hem metten eersten om hals byenghen soude. Hierom omtrent neghen uren naer mid-dagh hebben sy den oude man zijnde al-dus deyrlijcken gepijnicht / half naecht / stijf van roude en swaerlijck sichtende ghetrocken langhs der straeten die heel met sneeuw ouer-deckt waren / tot op de merckt vander stadt (de welke midts sijn af-gheschroyde voeten ouer al sijn voet-stappen bloed-verwigh maecte) ende hebben hem al-daer gestelt onder de galghe om te hanghen. Siende Musius dat den tijdt ghecomen was dat hy deur dese schandelijcke doot moest scheidē uyt deser werelt / heeft met eē cozt maer seer crachtigh ghebedt desen sijnen uytersten strijdt Gode den Heere op-ghedraghen. Ende om diel-wille dat hy soo maghteloos was / dat hy niet en conste ter leeren op-ghegaen / soo hebben sy hem met een coorde in sijn middelste gebonden / ende al-soo seer leelijck opwaerts ghetrocken. Daer naer hebben hem eenen
dicken